

अरणीसुतमग्नि ॥ ३९ ॥ उपविष्टस्य प्रायमुपविष्टस्य ॥ लिंगिनं प्राणलिंगिनं लिंगशरीरवंतं वा ॥ आत्मानं साधयिष्यतः शरीरेण वियोजयिष्यतः ॥ लिंगिनीमिति पाठे प्राणलिंगिनी चिति चैतन्यमित्यर्थः ॥ ४० ॥ इदं वक्ष्यमाणं आपः अपइत्यर्थः ॥ ४१ ॥ सीतामपश्यतोमम यशस्विनी यशःसंपादिका मृतस्य ख्यातिर्यशः ॥ सुजात मूला सुजातकारणवती कीर्तिरूपा माला जीवतः सा कीर्तिः चिररात्रायेत्यव्ययं चिरायेत्यर्थः ॥ चिरायभग्ना ॥ आत्यंतिकलयंगतेत्यर्थः ॥ तीर्थस्तु चिररात्रीयंममेतिपाठं प्रकल्प्य सीतान्वेषणोपयुक्तत्वेनशोभनमूला सीतान्वेषणसौकर्यापादकचंद्रिकया ॥ सुभगा सीतान्वेषणसहका रिणीति सर्वैः क्रियमाणा कीर्तिरेव माला यस्याः सेयं चिररात्री सागरानूपजेदेशेवहुमूलफलोदके ॥ चित्तिं कृत्वा प्रवेक्ष्यामि समिद्धमरणीसुतं ॥ ३९ ॥ उपविष्टस्यवासम्यक्लिंगिनंसाधयिष्यतः ॥ शरीरं भक्षयिष्यंतिवायसाःश्वापदानिच ॥ ४० ॥ इदमप्यृषिभिर्दृष्टंनिर्याणमितिमेमतिः ॥ सम्यगापःप्रवेक्ष्यामिनचेत्पश्यामिजान कीं ॥ ४१ ॥ सुजातमूलासुभगाकीर्तिमालायशस्विनी ॥ प्रभग्नाचिररात्रायममसीतामपश्यतः ॥ ४२ ॥ तापसोवाभविष्यामिनिय तोवृक्षमूलिकः ॥ नेतःप्रतिगमिष्यामितामदृष्ट्वासितेक्षणां ॥ ४३ ॥ यदितुप्रतिगच्छामि सीतामनधिगम्यतां ॥ अंगदःसहितःसर्वैर्वा नैरेर्नभविष्यति ॥ ४४ ॥ विनाशेबहवोदोषाजीवन्प्राप्नोतिभद्रकं ॥ तस्मात्प्राणान्धरिष्यामिध्रुवोजीवतिसंगमः ॥ ४५ ॥ एवंबहुवि धंदुःखंमनसाधारयन्बहु ॥ नाध्यगच्छत्तदापारंशोकस्यकपिकुंजरः ॥ ४६ ॥ चिरकालविशिष्टादीर्घा रात्रिः स्वस्य लंकाप्रवेशरात्रिः प्रभग्ना निष्फला जाता इत्यर्थः अनेन रामकार्ये सहकारिणी स्वेच्छया रात्रिरप्यात्मानं वर्धितवतीति सूच्यतइत्याह ॥ ४२ ॥ तापसः जटाकाषायादिचिह्नोयतिः ॥ ४३ ॥ अदृष्ट्वा गमने निश्चि तमासन्नं दोषमाह ॥ यदित्विति ॥ नभविष्यति नजीविष्यति ॥ ४४ ॥ एवमगमने निश्चिते मरणजीवितयोः किंश्रेयस्तत्राह ॥ विनाशइति ॥ दोषाः बहवः प्रागुक्ताः चिरंमदगम नेसीताविनाशनिश्चयेन रामादयोनस्युरेव आत्मघातादयश्च ॥ जीवंस्तुममात्माभद्रकंप्राप्नोति ॥ वक्ष्यमाणनानाविधोपायाश्रयणेन तस्मात्प्राणान् धरिष्यामि ॥ यतोमयि जीव तिसति संगमः सुखसंगमो रामादीनां ध्रुवः संभावितइत्यर्थः ॥ काव्यलिंगमत्रालंकारः ॥ तीर्थस्त्वत्र जीवितसंगमइतिपाठं कल्पयामास ॥ ४५ ॥ इतःपरं कविवाक्यं ॥ एवमित्यादि ॥ ४६ ॥